

Les nostres vides valen més que els seus beneficis. Tancament total de totes les activitats no essencials.

Intersindical alternativa de Catalunya, 13 d'abril de 2020

Avui els principals diaris diuen que no s'ha col·lapsat el sistema sanitari, que la corba ha disminuït i ja estem preparats per anar a treballar.

La realitat és que el sistema sanitari està col·lapsat, no disposa de suficients EPis .

Els governs no poden garantir les mascaretes que recomanen per a la població que ha d'acudir a treballar. No s'ha previst augmentar el servei de transport públic ni controlar la distància de seguretat. Entenem que el desconfinament de les persones treballadores es deu a un requeriment econòmic no pas a la disminució ni control de la epidèmia. Veus expertes recomanen 15 dies més de confinament (com s'ha fet a Itàlia).

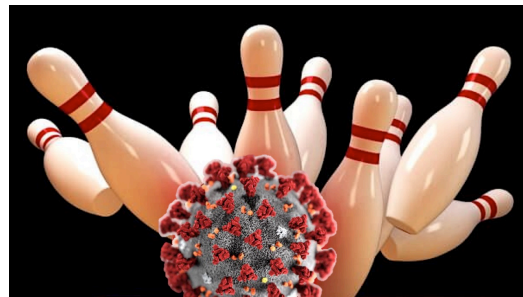
La IAC, després de fer una valoració de la situació actual (ocupació hospitalària, aïllaments domiciliaris, nous casos, mitjans de protecció existents), considerem precipitat enviar a la gent, amb feines no estrictament necessàries, a treballar. Exigim que l'Estat espanyol i la resta de governs autonòmics allarguin el confinament mentre no hi hagi la garantia que les persones puguin anar a treballar sense risc.

No tenim constància de la quantitat real de contagis, doncs sols tenim constància d'aquelles persones que ingressen a l'hospital. No tenim relació dels positius asimptomàtics, dels positius que estan confinats a casa sense necessitar ingrés hospitalari, i no tenim relació real dels morts per la COVID-19 que es diagnostiquen amb altres patologies de base, malgrat tenir aquesta malaltia.

És cert que les UCIs barcelonines tenen un moment de respir pel que fa a la població de les àrees de referència dels grans hospitals de Barcelona, però estem veient un repunt de trasllats de malalts a hospitals comarcals per manca d'infraestructures.

Àrees de Tarragona, Terres de l'Ebre i Lleida ara per ara tenen, una incidència menor de la malaltia i una menor pressió assistencial, però no es descarta que sigui un fet temporal doncs sembla que la instauració de la pandèmia va aproximadament 15 dies per darrere de la que ha patit Girona i especialment Barcelona, i no es pot descartar que es reproduxeixi el mateix calendari.

El fet que hagi baixat la pressió a les UCIs per persones malaltes de coronavirus, no vol dir que estigui resolt, son un tipus de malalts de progressió molt lenta i que requereix el llit d'UCI amb una mitjana alta pel que fa als dies d'utilització, això fa que la rotació i les altes siguin lentes i l'ocupació dels llits d'UCI, malgrat la millora, sigui alta. I qualsevol repunt de la epidèmia podria saturar encara més el sistema sanitari.

Tampoc podem oblidar que malalts greus d'altres patologies segueixen requerint llits d'UCI i l'activitat quirúrgica urgent, com cardiologia o oncologia, cal iniciar-la el més aviat possible per la seva importància i transcendència per la salut de qui la pateix. Aquestes patologies sovint requereixen llits d'UCI que es sumaran a les necessitats de llits UCI del COVID-19. Només cal pensar per un moment que retornem l'activitat quirúrgica urgent que requereix llits d'UCI i ens entra un repunt de la epidèmia: no ho podríem assumir... Per no parlar de que el número de respiradors, malgrat s'hagin doblat, és el que és, i sobretot el número de professionals sanitaris i de UCI són els que són després d'anys de retallades per part del Govern de la Generalitat i tot i l'increment fet en els darrers dies.

Per altra banda no podem esperar que els comportaments, incívics i egoistes, de la gent que ha marxat per Setmana Santa no provoquin, d'aquí una

setmana, un repunt de la malaltia; si a això hi afegim el fet de complir el decret del govern Sánchez (que farà circular prop d'un milió de persones treballadores) difícilment podrem mitigar l'epidèmia. No tenim cap motiu per ser optimistes...

Al marge d'aquests arguments sanitaris i assistencials, hi ha raons sindicals, socials, polítiques i econòmiques

- Millorarà l'economia si hi ha un repunt de l'epidèmia que provoqui un nou període de confinament?
- Tenim prou mitjans de protecció per tothom per assegurar la salut d'aquells que enviem a treballar?
- És lògic que un govern es desentengui de la responsabilitat que implica aixecar l'actual estat de confinament?

No podem confiar en un govern de l'estat que ha demostrat la seva inoperància: centralitzant compres i decisions, amb un 155 encobert a tot l'estat; que ha endarrerit processos d'aprovisionament de material ja emparaulat; que n'ha impossibilitat d'altres; que ha requisat material i que, expressament i per decret, va impedir cap altra acció a cap altra administració o empresa; el mateix estat espanyol que tres dies després rectifica i permet que al marge de la seva centralitat imposada, es pugui proveir, amb un mercat especulatiu pels núvols i una competència internacional caïnita. No podem.

No podem confiar en un estat que ha comprat material caducat, no homologat i a voltes ni tan sols validat, que ha incomplert normatives del comerç internacional que ha fet que tones de material restin a les duanes xineses. No podem.

El govern de l'estat, ara mateix, posa en perill a les persones treballadores, a les seves famílies i a la resta de la població.

Parlen de recuperar l'economia però tant des del govern de l'estat, com des del de la Generalitat, les mesures estan fent que les persones treballadores i les finances públiques estiguin costejant la crisi; i això no pot ser! Sempre parlen de corresponsabilitat i ara les empreses, específicament les grans, es renten les mans. Un cop més socialitzen les pèrdues i privatitzen beneficis.

Front això des de la **IAC** estem lluitant, des del primer moment, amb moltes altres organitzacions socials i sindicats per obligar als Governos a aixecar un

[pla de xoc social](#) que redistribueixi la riquesa i refinanciï, i desprivatitzi de forma permanent, el sector sanitari i alliberi de mans privades tots els recursos i els serveis bàsics per posar-los al servei de l'interès comú.

Un dels punts centrals d'aquestes mesures és la renda bàsica incondicional de quarantena. ¿Què passaria si disposéssim ara mateix d'una renda bàsica universal incondicional a l'hora de decidir quins són els serveis essencials o quines són les raons per tornar a la feina i en quines condicions?

Potser aquestes preguntes es convertiran, davant el monòleg actual de la patronal, dels governs i sindicats sistèmics al seu servei, en una cosa més semblant a un diàleg democràtic, on els criteris científics i la vida passarien a ser el centre del debat. Un cop garantida una mínima condició de negociació material de les classes treballadores, potser llavors, moltes persones treballadores no estariem davant l'actual disjuntiva de jugar-nos la vida per anar a treballar demà o jugar-nos-la igualment per no anar-hi amb tot el que això implica.

Enfront dels seus beneficis, cal posar la vida i les cures al centre!

Ampliar solidaritats, ampliar drets socials i laborals! Assenyalar els responsables, tots aquells que posen en perill la vida de les persones treballadores i que no trobareu als transports públics dimarts: l'Ibex 35, les grans empreses, els governs i administracions que els obeeixen...

Com sempre, la solidaritat és la nostra única força i l'única solució acceptable!

Animem a les persones treballadores a denunciar la manca de seguretat en el treball, a organitzar-se i lluitar per un **#PladeXocSocial** al servei de les majories.

Expressem el nostre reconeixement a les treballadores sanitàries, de la neteja, alimentació, de l'energia, les telecomunicacions, els serveis d'atenció i de tots els sectors que aquests dies hi estan deixant la pell.

I acabem amb un recordatori i els millors auguris per totes les **persones malaltes**, familiars i amigues.

IAC
Via Laietana 57 4t 3a
Barcelona, Catalunya, 08003
933 173 151

Prensa: comunicacio@iac.cat
Acció sindical: acciosindical@iac.cat
Moviments socials: movsocials@iac.cat
Relacions sindicals i polítiques: relacions@iac.cat
Feminisme: dones@iac.cat

<https://iac.cat>

**QUAN LA INJUSTÍCIA ÉS LLEI,
REBEL·LAR-SE ÉS UN DEURE**